

gerbetalingen og forældrebetalingen. Det er her, prisstigningerne kommer.

Det betyder i Helsingør, at et pasningstilbud fra den ene dag til den anden stiger meget voldsomt. Borgere, der i forvejen betaler en højere skat, kommer til at betale endnu mere. De må så trøste sig med, at det ikke alene sker i Helsingør, det sker også andre steder.

Nu har jeg fokuseret på skolefritidsordninger, men jeg kunne også have snakket om de andre konsekvenser: betaling for kost og bleer i vuggestuer, højere pris for lejrskoler m.m.

Sandheden er jo, at vores kommuner er presede og er tvungne til at sende regningen videre til brugerne. Sandheden er jo også, at mens man i Venstre åbenbart har ført debat om, at man ikke vil have øget brugerbetaling, selv om man i pjecer om kvalitetsreformen nævner det som en mulighed, at brugerbetalingen stiger på bl.a. det her område. Men det behøver ikke være sådan.

I staten er der også problemer, her oplever vi også den stramme styring af de her udgifter. Der har været en lang række problemer med vitale statslige opgaver. Vi har set stigende forsinkelser i togdriften, lange ventelister for kræftbehandling, en skatteopkrævningsinstans, hvor hver fjerde medarbejder spares bort, en miljømilliard, der er halveret i modgående besparelser, og en fødevarerkontrol, der ikke kan forhindre fordærvede fødevarer, og ikke nok med det: Det ser ud til at være et bevidst valg.

Det behøver ikke at være sådan. De mange fødevarer-skandaler, der i foråret væltede ud af skabene, havde selvfølgelig en klar sammenhæng med de voldsomme nedskæringer, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført i Fødevarestyrelsen siden 2001. Flertallet har et stort ansvar for skandalerne, fordi man har amputeret Fødevarestyrelsen ved at nedlægge 228 årsværk og har foretaget nettobesparelser på over 100 mio. kr.

Nedskæringerne stemmer ikke overens med de stadig flere arbejdsopgaver, som Fødevarestyrelsen skal varetage for at sikre, at vi har en fødevarer-sikkerhed i Danmark, der er på toppen. Det sagde vi i foråret. Regeringen og Dansk Folkeparti gik i aktion og reddede regeringens fødevarerminister ved at skyde skandalen til hjørnespark og iværksætte en undersøgelse af fødevarer-kontrollen. Nu har vi resultatet. Nu kan vi se sort på hvidt, at det, vi sagde i foråret, var rigtigt.

Det får selvfølgelig konsekvenser, når man over 6 år sparer så mange penge, og det får kon-

sekvenser for fagligheden. Det kan ikke komme bag på nogen, hverken statsministeren eller familie- og forbrugerministeren. Der er nedlagt 228 stillinger, og det har svækket tilsynet. Rigsrevisionens rapport fortæller tydeligt, at der skulle have været aflagt 10.000 ekstra tilsynsbesøg, for at man kunne leve op til kravene i tilsynsfrekvensvejledningen, som det så indviklet hedder.

Sagen er jo også, at hver eneste sparede krone i Fødevarestyrelsen i virkeligheden har været med til at gøre hverdagen usikker for de danske forbrugere. For familie- og forbrugerministeren har det åbenbart hele tiden været vigtigere at være loyal over for beslutningen om de her nedskæringer end at tage hensyn til berettigede krav om, at vi i Danmark har sikkerhed for, at vores fødevarer er i orden.

Hvor har vi Dansk Folkeparti? Holder man i denne sag hånden under regeringen og familie- og forbrugerministeren, selv om det har vist sig, at der er svigt inden for så vitalt et område, og at der ikke kan være tillid til, at det foregår ordentligt?

Vi ser det som et eksempel, og vi ser andre eksempler, og det er, så vidt vi kan se, bevidste valg. Det burde ikke være nødvendigt at skære i de vitale statslige kontrolfunktioner, som vi har brug for.

Kl. 10.15

Det burde heller ikke være nødvendigt at skære i velfærden i et samfund i vækst. For vi har råd til at gøre det ordentligt, vi har råd til at give danskerne sikkerhed på de vitale områder, og vi har råd til at give danskerne en velfærd, der kan udvikle sig i takt med, at vores velstand i det hele taget stiger.

Må jeg minde om, at en central del af den her regering og flertallets økonomiske politik er at give skattelettelse. Man har givet skattelettelse i milliardklasse i sidste valgperiode, og ikke nok med det, man fortsætter linjen i denne valgperiode. Der gives store skattelettelse til landbruget, og i regeringsgrundlaget er det tydeligt markeret, at der spares op til yderligere skattelettelse. Det sker på bekostning af velfærden.

Det behøver ikke at være sådan. Der er en anden vej i Danmark. Vi kan og bør vælge, at velfærden udvikler sig i takt med vores stigende velfærd. På den måde kan børnene i daginstitutionerne og skolerne, de unge under ungdomsuddannelserne, de ældre, dem, der er syge, og de svage, der er låst i fattigdom, se frem til bedre forhold. De skal kunne mærke, at de lever i et